

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 160.

V Ljubljani, v torek 16. julija 1889.

Letnik XVII.

V Ljubljani, dne 16. julija 1889.

V članku: „Kje je nevarnost?“ z dne 15. t. m., št. 160, poroča „Slovenski Narod“ mej drugim o nekem pogovoru, kateri sta baje imela dva slovenska državna poslanca z gospodom justičnim ministrom.

V tem poročilu se sklicuje „Slovenski Narod“ na neki drugi pogovor našega prevzvišenega gosp. knezoškofa z gosp. justičnim ministrom, na kateri se je nekda imenovani gosp. minister skliceval nasproti gospodoma državnima poslancema.

„Slovenski Narod“ piše namreč doslovno:

„Ironično jima je odgovoril minister: „Kaj hočeta, gospoda, saj Slovenci nimate niti jezika, ki bi bil sposoben za uradovanje. Književnega Vašega jezika ljudstvo samo ne ume, tako, da je s slovenskim odlokom ravno toliko ljudstvu pomagano, kakor z nemškim!“

Ko sta začudena poslanca ponižno vpraševala, iz katerega vira je gospod minister to modrost zajel, začela sta sledeči odgovor: „Ravno na tem stolu sedel je gospod knezoškof ljubljanski, ko me je pred kratkim obiskal, in trdil je z vso odločnostjo, da slovenskega jezika takorekoč ni, da se pri Vas skoro na vsaki dve uri govori drug jezik in da ljudstvo njegovih pridigarjev, ki z lece v slovenskem jeziku govoré, niti ne ume!“

Smatrali smo za svojo dolžnost, da se o tem poučimo neposredno pri gosp. knezoškofu, in prepričali smo se iz danih nam pojasnil, da je stvar popolnoma drugačna, kakor jo je opisal „Slovenski Narod“.

Pred vsem gospod knezoškof ni iskal prilike, da bi bil gosp. justičnega ministra poučil o naših jezikovnih razmerah. Nasprotno, gosp. minister je porabil priliko, ko se mu je prevz. gospod

knezoškof po svoji prisegi kot c. kr. tajni svetovalec Nj. Veličanstva predstavil, ter ga vprašal (po pomenu — avdijencija je bila že sredi januarija meseca): A propos. Pravijo mi, da jezik koroških Slovencev prav za prav ni slovenski. Na to mu je odgovoril gospod knezoškof z vso odločnostjo in gotovostjo, da je napačno poučen in da je dotični jezik v resnici slovenski, ki ima seveda nareške posebnosti, kakor sploh vsak jezik, toda v istini je slovenščina; narečje, malo ne tako, kakor je govoré južno od Karavank na Gorenjskem.

O uradovanju uradov v slovenskem jeziku se gosp. knezoškof ni izrekel, ker mu g. minister ni dal k temu nobene prilike; težko tudi, da bi hotel g. minister svoje naredbe vravnati po nazorih tega ali onega škofa. Sploh pa je gosp. knezoškof več kot jedenkrat na drugih mestih poudarjal potrebo občevanja uradov z ljudstvom v materinem jeziku.

Gospod knezoškof tudi ni trdil, kakor da bi slovenskega pismenega jezika niti še ne imeli; nasprotno pa je pri tej priliki in tudi sicer večkrat kazal na jako čudovit razvoj slovenskega pismenega jezika v zadnjih desetletjih.

Istotako gosp. knezoškof ni rekel, da ljudstvo, ako se slovenski pridiguje, pridig celo ne razume. Tega on, kakor sama pamet veli, ako ni hotel samega sebe obsoditi, tudi nikakor ni mogel reči, ker znabiti uprav gospod knezoškof najbolj „novoslovenski“ pridiguje, kar more spričati vsakdo, kdor ga posluša na njegovih birmskih potovanjih. Isto svedočijo tudi pastirski listi, katere pošilja svojim vernikom.

Gospod knezoškof odšel je od gospoda justičnega ministra z zavestjo, da ni le nič govoril proti pravičnim zahtevam Slovencev, da je marveč

zanje govoril. In to zavest ima, kakor nam je zagotavljal, tudi še danes, naj se piše proti njemu, karkoli hoče.

Po volitvah.

Z Dunaja se poroča, da so zadnje deželno-zborske volitve jako poostrele notranji avstrijski položaj in da tudi vladni krogi uvažujejo njegovo resnost. Dokaz temu je zadnje ministersko posvetovanje. Nevarnost ni ravno v sedanjem izidu volitev, ker v češkem deželnem zboru imajo Staročehi z zastopniki veleposestva večino in Mladočehi bodo k večjemu mogli prirejati demonstracije v deželnem zboru. Drugačna pa bode stvar, ako nemški liberalci pridejo v deželni zbor in z Mladočehi skušajo stopiti v zvezo. Da je to mogoče, dokazujejo glasila nemško-liberalne stranke, ki se veselé zmage „mladih“. Oficijozni očitajo nemškimi liberalcem to veselje, a dobivajo jako surove odgovore. Surovost pa ničesa ne dokaže, in liberalci se ne bodo mogli oprati opravičenega očitavanja, da se veselé zmage onih načel, katera najbolj sovražijo, to pa le iz taktičnih vzrokov in strankarskega egoizma.

„N. Fr. Pr.“ skuša dokazati, da med Staro- Mladočehi in konservativnim plemstvom in *puncto* „nemstvo“ ni razlike, in da vlada isto hoče, kakor Mladočehi. Dotični članek se konča: „Ako vsakdanja skušnja uči, da bode vlada jutri priznala, kar danes še zanikuje, potem vlada nima pravice, tožiti Mladočehe narodnega radikalizma, ker zahtevajo takoj cel goldinar, namesto da bi stokrat beračili za krajcar. Neprijetna je morda ta stranka, ki se ne poteguje za drobtinice, če pa je sistem grofa Taaffeja o narodni spravljivosti pravi, potem je stranka (mladočeška), ki zahteva svoje pravice, ravno tako opravičena, kakor staročeska, ki svoje pravice sprošjači. Od Nemcev, ki so že deset let

LISTEK.

Pred sto leti.

(Dalje)

Jako vestni hlapeci prostozidarjev pa so vedé ali nevedé liberalci vsi od konca do kraja, ker vsak po svoje framasonske nauke med narodom razširjajo. Ti prostozidarji so konec minolega stoletja posebno po Francoskem noč in dan po krtovo delali, da spravijo duhovščino in vero ob veljavo. Vpeljali so nove šole na modroslovnih načelih osnovane in te so vestno spolnovale svojo dolžnost, da še več, kakor se je pričakovalo od njih, kajti gojenci iz njih stopivši so bili popolnoma brezverski vzgojeni. Od kar so pregnali iz Francoske očete Jezusove družbe, širila se je brezbožnost nečuvveno hitro po državi. Čisto nov rod, ki so ga novi „mojstri“ izvežbali, stopil je med svet iz zaduhlih kolegijev, ki ni bil ne učen, ne veren in ne pobožen. Besede: pamet, modroslovje, predsodek šopirile so se na mestu, kjer je prej kraljevala večna resnica, in brezbožnost širila se je iz Pariza po pokrajinah. Graščaki in plemiči širili so jo mej meščani, gospodarji mej posli in služabniki. Modroslovje je povečevalo brezbožnost in le modroslovce hoteli so imeti za ministre, na magistratu, pri vojaštvu in pri književnosti. Kdor je spolnoval svoje verske dolžnosti, zasramovali so ga in zasmehovali. Kraljevi

dvor dajal je sam, kralja ne izvzemši, najslabejše vzglede v vsakem oziru, in plemstvo, ki je dvorno življenje v vsem razkošji in pohujšanju vestno posnemalo, širilo je pohujšanje med meščani, le-ti pa med narodom. Žal, da se je jelo kmalo strupeno dvorno življenje v svojih razdevajočih posledicah po deželah le prepogosto javiti. Cerkveni dostojanstveniki, ki so bili z malimi izjemami sinovi najvišjega plemstva, v resnici niso bili nič več dušni pastirji, pač pa vse kaj družega rajši! Živeli so, kakor ostalo sorodno jim plemstvo.

V vsakej družbi, družini in družini bila je navada čez vero zabavljati in pisatelj Voltaire (izgovori Voltér), ki si je bil stavil nalogo, krščanstvo uničiti, je bil najbolj slavljen mož ne le na Francoskem, temveč po celi Evropi. Prav obožavali so ga. Na Dunaji je celó sin pobožne cesarice Marije Terezije, poznejši cesar Jožef II., prerad njegove spise prebiral; od tod od neke strani neumljivo njegovo postopanje nasproti katoliškim cerkvenim redovom in napravam. Voltaire sam končal je za voženo svoje življenje kot norec, toda kaj briga to tiste, ki še dandanes z neko čudovito slastjo segajo po njegovih spisih, ki so žalibog razširjeni po celem svetu, zlasti pa po Francoskem, kjer imajo v narodni knjižnici shranjeno njegovo srce v pušici z napisom: „Srce njegovo je tukaj, duh njegov povsod!“ Žal, da je res!

Laharpe pripoveduje dogodek iz družbinskega

življenja l. 1788, prav leto dnij pred vzbruhom revolucije, ki jasno kaže, da so bili Francozi na ta preval že pripravljeni in kakó so ga večinoma lakomiselno pričakovali. „Zbralo se nas je bilo več prijateljev in prijateljic pri našem akademickem sobratu, pri jako imenitnem in duhovitem možu. Družba je bila obilna in vsi stanovi so se sošli ondi, ljudje s kraljevega dvora, sodniki, pisatelji, akademiki. Vino po večerji razgrelo nam je kri takó, da naša dobrovoljnost skoraj vže ni nikake dostojnosti poznala in smo se vsemu posmehovali. Champfort prebiral nam je svoje brezbožne, umazane povesti, katere so blagorodne in visokorodne gospe poslušale, ne da bi jih bila le nekoliko rudečica oblila. Na to vsula se je gosta ploha pouličnih dovtipov čez vero, katerim smo ploskali, kar smo le mogli. Sčasoma se govor na revolucijo zasuče in vse občuduje Voltaira kot njenega očeta (vsled njegovih prekucijskih spisov proti veri). Vse ga hvalisa kot moža, ki je vedel stoletju za pravi glas, kajti njegovi spisi beró se pod slamnato streho tako slastno in pazljivo, kakor po sijajnih palačah. Iz tega je vse sklepalo, da prevrat ni več daleč, ko se bodeta „fanatizem in babjeverstvo“ (tako so imenovali našo katoliško vero) umaknila modroslovju. Mnogi so se veselili, da ga skoraj doživé, le starčki so obžalovali, da jim bo morda treba poprej umreti, predno dočakajo zmage, ki jo bo pridobila pamet nad vero.

(Dalje sledi.)

načelni nasprotniki sedanjemu sistemu, ne more nihče pričakovati, da bi se razgrevali proti mladočeškemu radikalizmu. Ta je sad sistema, kateri smo večkrat napovedovali. Ako je grenak, tem slabše za sistem."

Iz tega se pač razvidi, da liberalni Nemci pričakujejo od mladočeške zmage le koristi, ker upajo s pomočjo Mladočešev posaditi g. Chlumeckega na stol ministerskega predsednika. To je namen, a ne državna korist.

Zanimivo je postopanje židov na Češkem pri zadnjih volitvah. V Kolinu so židje osnovali volilni odbor. Ker so židje večinoma Čehi, morali so se odločiti za Mlado- ali Staročehe. To jim je bilo težavno, ker se antisemitizem razširja pri Mladoin Staročeših. Konečno so se židje v Kolinu odločili za Mladočehe, ker so ti liberalnejši in židom manj nevarni. Židje so se torej držali gésla „Alliance Israelite Universelle“, po katerem morejo svoje koristi najbolje braniti v zvezi z liberalnimi strankami. Ko bi v Ljubljani živel večje število židov, gotovo bi se jih naši „mladi“ pri zadnji volitvi ne bili branili. „Hilf, was helfen kann!“

V Galiciji so Rusini nekoliko tal pridobili, sicer pa je ostal stari položaj.

Na Tirolskem je med 34 poslanci kmečkih občin polovica novih. V nemškem delu Tirolskega niso liberalci pridobili nobenega sedeža, vseh 22 poslancev je konservativcev; v laškem delu je med 12 poslanci 8 zanesljivih konservativcev. Pomenljivo pa je, da v kmečkih občinah niso bili soglasno izvoljeni od centralnega volilnega odbora priporočeni kandidati. To je znamenje nezadovoljnosti med kmečkim prebivalstvom. V deželnem zboru bode 32 nemških, 8 italijanskih konservativcev, 16 italijanskih in 12 nemških liberalcev. Večina je torej konservativna, toda v narodnostnih vprašanjih bodo Italijani jeziček na tehtnici.

Vesela pa je zmaga z avstrijskega in narodnega stališča v Istri, kjer je zopet napredovala pravična strar. Narod je pokazal, da se zaveda svojih pravic in zvestobe svojemu vladarju.

Kritičen bode položaj za vlado pri prihodnjih državno-zborskih volitvah; tedaj utegnejo volitve marsikoga iznenaditi ter popolnoma premeniti notranji položaj, ako vnanji vzroki že prej tega ne bodo storili.

V zadnjem času smo tudi opazovali znamenja, da se Taaffejeva vlada močneje spominja svojega liberalnega postanka. Že postopanje naučnega ministra kaže, da vlada noče mostú podreti do liberalcev. Baronska čast, podeljena voditelju „združene levice“, sicer ni svetoven dogodek, vendar označuje položaj. Chlumetzky ima kot vitez Leopoldovega reda pravico do te časti, vendar je vtis neprijeten, ako si voditelj opozicije od kabineta izprosi tako odlikovanje. Govori se tudi, da bode liberalni poslanec dr. Russ nadomestil ravnatelja državnih železnic, barona Czédika, kar bi pomenilo podkrepitve liberalne stranke.

To je sad polovičarstva. Grof Taaffe je hotel s pomočjo konservativcev ohraniti liberalizem, a na ta način bo obtičal med dvema stoloma. Ko so pred desetimi leti pali vajeti vlade liberalcem iz onemoglih rok, tedaj je bila vladi odkazana pot restavracije. Slovanskim rodovom bi morala vlada popraviti od nemških liberalcev storjeno krivico ter izvršiti narodno enakopravnost v okvirju državnih koristi; zbrati bi morala konservativne stranke kot državo vzdržujoče moči, pospeševati propad liberalizma ter ga politično uničiti. Vlada Taaffejeva teh nalog ni izvršila, skoravno ji moramo priznati, da je zboljšala državni kredit, bolje vredila finance itd. Grof Taaffe je hotel eno stranko krotiti z drugo ter se tako vzdržati. Liberalce je gladil, birokratom je pustil prejšnjo oblast, Slovane je tolažil z malimi drobtinami in konservativce je vabil s prijaznostjo do nekaterih njihovih zastopnikov, a dobra stvar sama ni napredovala.

Tako se je liberalizem zopet ojačil, pozabljena so leta gospodarskega poloma, in sedaj se nemški liberalci že ozirajo po egiptskih loncih. Pri prihodnjih državno-zborskih volitvah se bode razpočil „železni obroč“ in sedanja desnica bode razpala v posamezne dele, ki so si že sedaj v bistvu protivni.

Dolžnost je sedaj vseh pravih avstrijskih rodoljubov, da vedno in povsod zagovarjajo opravičene želje ljudstva, rešijo kmečki in obrtniški stan propada, opresté tovarniške delavce krivičnega suženjstva in tako ohranijo zdrave stebre krščanske države. To je prva naloga konservativnih mož, sicer bodo

kmetje in obrtniki tudi do njih izgubili zaupanje ter drli za onimi, ki jim več obljubujejo, kakor so pokazale zadnje volitve v Ljubljani in na Češkem.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. julija.

Notranje dežele.

Mladočeški vodja *dr. Grégr* je pisal Lamanškemu pismo, v katerem razpravlja vprašanje o pridružitvi zapadnih Slovanov ruski cerkvi in jeziku. Grégr meni, da še ni prišel čas, ko se bo moglo misliti na predrugečenje posameznih slovanskih narodov, ker jim je pred vsem treba sedaj še osigurati si obstanek ter jih rešiti nemškega in madjarskega jarma. Prvo je biti, drugo še le, kakó biti? G. Grégr tedaj načeloma odobruje husitstvo. Pri teh razmerah je več kot naravno, da so se vsled mladočeške zmage oglasili opomini, naj se ustanovi katoliška stranka v Avstriji. To bi morda povzročilo konec Taaffejevi vladi ter bi nastopila zopet doba liberalizma, toda ta bi bila le kratka, ker bi liberalizem sam iz sebe ojačil protiliberalno opozicijo.

Državni finančni minister pl. Kallay bo koncem tega tedna nastopil znova nadzorovalno potovanje po Bosni, in sicer bo sedaj obiskal zapadne bosanske dele in posebno Krajino.

Vnanje države.

O odpotovanju papeža *Leona XIII.* iz Rima se sedaj bavijo celó listi, ki niso v nikakoršni zvezi s katoliško cerkvijo. Protestantska „Kreutz-Zeitung“ n. pr. razpravlja to zadevo v daljšem članku, potem pa dostavlja svojim „zanesljivim poročilom“ iz rimskih krogov: „Dokler bo trajal mir, toliko časa se ne bo moglo na papeževo odpotovanje misliti. Kakor hitro pa se bodo začeli prvi streli na Poljskem ali v Vogezah, potem se ne bo smel nikdo čuditi, da bo peljala španska vojna ladija papeža in kardinale po Sredozemskem morju v Španijo. Mogoča je tudi še druga slučajnost, da se bo namreč Italija proglašila zadovoljno, če bo avstrijska brigada mej vojsko branila papeža v Rimu.“ Poročalo se je tudi z neke strani, da je sv. Oče zaukazal spraviti v zaboje najdragocenejše umetnije vatikanske za slučaj odpotovanja. Ta vest je neresnična. Tembolj označivo pa je, kar se poroča „Egyetértés“-u iz Rima: Crispi je sklenil, da tudi s silo prepreči to prevožno vatikanskih zakladov v inozemstvo, ker so narodna last. Moloh, ki je že požrl dedščino starih prestolov in neštevilna cerkvena posestva, ta hrepeni sedaj tudi po vatikanskih dragocenostih. No, v tem oziru ne dvojimo niti eden trenotek, da bi se oglašil od zunaj takoj krepak in odločen opomin: Roko stran!

Iz *ruskega* vira so izvedle „Münchener Neueste Nachrichten“: Začetkom avgusta bo pred Kronstadtom velika mornarična vaja, potem pa bo car s carevno odpotoval v Kodanj. Konečno je določeno, da ga bo spremljal močan oddelek vojnih ladij, ker bo iz Kodanja obiskal v Kielu nemškega cesarja Viljema.

„Journal des Débats“ piše: Vsled sklepa državnega sodišča se bo *Boulangier* pozval pred to sodišče zatožen: 1. hudodelstva, da je napadel varnost države; 2. hudodelstva zarote; 3. hudodelstva, da je izneveril 252.000 frankov. Dillon in Rochefort se bodeta morala zagovarjati kot provzročitelja ali pa sokrivca napada in zarote. Generalni prokurator si poleg tega pridruže, da bo storil primerne korake gledé nadaljnjega postopanja pri pristojnih sodiščih zaradi drugih izneverjenj in nasilstev. Komisija državnega sodišča je sklenila objaviti vse preiskovalne spise; obsegali bodo dvoje debelih zvezkov.

Dné 13. t. m. je v *francosko* zbornico prišel poveljnik palače hourbonske ter je poslanca Leherisséja z vojniki odpeljal iz dvorane in poslopja. Kakor že zadnjič poročano, izključila je zbornica Leherisséja od sej. Potem se je razpravljalo o postavnem načrtu gledé večkratnih kandidatur. Zbornica je z 295 proti 237 glasovom sprejela prvo točko, ki določuje, da nikdo ne more v več kakor enem okraji kandidovati, celi načrt pa s 304 proti 229 glasovom. Tudi senatna komisija je za to, da se potrdi ta postava.

Italijanski ministerski predsednik je vsem irredentovskim društvom v Italiji ukazal naznaniti, da se bo vsaka agitacija zoper Avstro-Ogersko kaznovala z razpustitvijo dotičnih društev. Crispi tedaj še le preči z naredbami, katere bi bile opravičene že na podlagi naslovov in namena po pravilih, ali z drugimi besedami: Crispijeva svaritev je le opomin, naj nikar „preveč“ ne rogovilijo.

Brzobjavke s *Krete* se glasé neugodno. Turška vlada je baje odpoklicala svojega pooblaščenca, Mahmuda paša, čeravno se še ni doseglo sporazumljenja. Oboroženi Krečani se vedno pogosteje zbirajo. Neki shod v Buzumeriji je izvolil nekaj ljudski odbor, ki je izdal proklamacijo, pozivljajočo narod, naj nikar ne plača davkov ter se tudi ne ustraši sile in orožja.

Reuterjevo izvestje javlja iz *Sudana*: Derviši pri Abusimbelu so še na istem mestu, kakor v petek. Angleške vojne so imele večeraj (dné 14.) več manjših prask, pri katerih je sovražnik izgubil do devet-

deset mrtvih. General Granfell je došel v Assuan, ter bo takoj odrinil proti Abusimbelu. Dva bataljona egiptskih vojakov z oddelki konjice in topništva sta dobila ukaz, naj takoj odpotujeta iz Assuana v Korosko. Govori se, da nameravajo angleški in egiptski vojaki v jeseni prodréti do Dongole.

Izvirni dopisi.

Iz *Osilnice*, 7. julija. Danes štejem si v dolžnost, da s svojim neukretnim peresom nekoliko opišem redko in znamenito slavnost, koja se je vršila dné 4. t. m. v naši županiji. Marsikdo bode si mislil: Kaj neki bi se moglo „redkega“ in „znamenitega“ pripetiti v okolici od sveta skoro popolnoma — pozabljeni? A temu vendar ni tako. Osilničarji, akoravno smo ločeni od šumečega sveta, imeli smo izvanredno čast, da smo pozdravili pretekli četrtek tu skozi potujočega prevzvišenega bana hrvatskega, grofa Khuen-a. Spremljevali so ga v čabranskem kotaru: sekijski šéf g. Spevec, sekijski svetovalec g. Jurkovič iz Zagreba, in veliki župan iz Ogulina. Stopivši pri „Gašperškem mostu“ na slovenska tla, pozdravil ga je grom topičev ter slavolok z napisoma: „Tvoje prevzvišenosti kličejo Slovenci navdušeni: Slava!“ in: „Vzemi blag spomin od Slovencev!“ V priprostitih vaséh naše župnije, skozi katere se je vozil, zbralo se je precejšnje število ljudij, klicaje mu „živio!“ na kar jim je prijazno odzdravljajal.

V Osilnici bil je pa pozdrav dokaj slovesen. Raz poslopje vibralo je mnogo zastav. Pred šolskim poslopjem stoječi slavolok z rekoma: „Slovenski Te narod pozdravlja!“ ter „Živio kliče brat bratu!“ bil je dokaj okusno zgradjen. Tu je bil v resnici ginljiv sprejem visocega popotnika. Šolska mladina (dečki z lipovimi peresci, deklice s cvetličnimi šopki v rokah), s zastavo in učiteljem na čelu, bila je vredjena v dve vrsti. Na drugi strani slavoloka zbralo se je bilo veliko občinarjev ter so z nestrpnostjo pričakovali visokega gôsta. Naenkrat začuje se ropot konjskih kopit, — topiči zagrmé in zdajci prikaže se dolga vrsta kočij. Pod slavolokom pričakoval ga je župan g. Jože Ožura z odborniki, in ko stopi iz voza, nagovori ga nekako tako-le: „Prevzvišeni, presvetli ban! Občina Osilnica na meji zbrala se je, da Vas, prevzvišeni gospod, pozdravi. Vaša prevzvišenost naj torej blagovoli sprejeti udanost in poklon občine osilniške. — Bog Vas živi!“

Presvetli ban zahvali se z nastopnimi besedami: „Ja se Vam jako zahvaljujem za Vaš iskreni pozdrav; veseli me, videti Slovence i Hrvate u takoj lojalnej zvezi i ljubavi živeti. To je vrlo, to je lepo. I zašto bi ovo tudi ne bilo? Vsaj smo vsi podložnici jednoga velikoga i mogočnoga cara Fran Josipa. Hoću sam k tomu pomoći, ja i moja gospôda, da će ta ljubav i v budoće tako ostati.“

Gromoviti, z gromenjem topičev spremljani trikratni „živio“ razlegal se je po prijaznej osilniški dolini, kar je visoke popotnike zeló gánilo.

Na to se je prijazni visoki gospod dlje časa razgovarjal z županom in učiteljem, povpraševaje, s čim se bavi narod, koliko duš šteje občina, koliko otrók hodi v šolo, je li poludnevni ali celodnevni pouk v šoli itd.

Slednjič poslovi se še enkrat od župana in učitelja, podajaje tudi navzočim občinarjem roko, ter se odpelje proti bližnji sosednji hrvatski občini imenom Plešee.

Naj še opomnim, da si je blagi visoki gospod s svojo prijaznostjo in uljudnostjo pridobil sreca vseh Osilničarjev.

Iz *Čemšenika*, 7. julija. (Zahvala velečast. gosp. župniku Frančišku Rometu.) Cesar ni hotel nikdo verjeti, da bi se moglo zgoditi, izvršilo se je vsejedno v našo britko žalost: zapustil nas je namreč 2. julija velezaslužni gospod župnik Frančišek Rome ter odšel v jedno najlepših žup na Gorenjskem, v krasno ležečo Naklo. Neumorno se je mučil z nami celih osemnajst let.

Tako silno vnet je bil na leci, da si pač večje gorečnosti misliti ne moremo. Bog mu plačaj ta velikanski trud in gorečo unemo stoterno! Bil nam je predober duhoven oče na tistem sv. kraji, kjer se z duhovnim veseljem sprejemajo izgubljeni sinovi in hčere; v dušno prebujenje oskrbel nam je tudi dvakratni sv. misijon. Bog mu plati na velikem trudu za duhovno prerodenje svojih župljanov stoterno!

Bil nam je skrben gospodar. Ako primerjamo staro cerkev in opravo s sedaujo, moramo priznati da tudi njemu veljajo besede: „Novo storim vse!“

Tisobčerna zahvala torej gorečemu govorniku. dobremu duhovnemu očetu in skrbnemu gospodarju!

Sedaj bivate, mnogozasluzni gospod župnik, pod krepkim varstvom prvaka apostelnov. Kadarkoli boste čuli žalostno novico iz Čemšenika, da se je preselil ta ali oni iz doline solzá, o tistikrat nikar ne pozabite prositi sv. Petra, naj mu brzo odpre vrata v sveta nebesa!

Mi pa do zadnjega vzdihljeja hvaležni Čemšenčani hočemo se vedno Vas spominjati in za Vas moliti. Kličemo Vam iz globine srca:

„Zdravi, srečni, zadovoljni bodite,

Nas sirot, Čemšenčanov, ne pozabite!“

Hvaležni Čemšenčani.

Dnevne novice.

(„Slov. Narod“) je včeraj zopet v dolgi filipiki udrihal po „razposajenih kaplanih“ ter jih dolžil „surovosti, katero človek navadno le v žganjarijah opazuje.“ Imenuje jih „družbo, ki se je do grla napila dobrega vina.“ To je torej „Narodova“ olika? H koncu „Narod“ vrže „bombo“ med svet, o kateri se je po Ljubljani že o Vodnikovi slavnosti govorilo. Bomba se je razletela brez učinka, „Slov. Narod“ pa je jedno blamažo več doživel. Opozarjamo čitatelje na prvi članek v današnjem listu.

(Dnevni red*) seji ljubljanskega občinskega sveta) v torek 16. dan julija 1889. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — I. Naznanila prvosedstva. — II. Vodovodnega odseka poročilo a) o pogodbah z nekaterimi podjetniki; b) o zahtevi Posavecev, da se mestna občina ljubljanska zaradi vodovoda zaveže skrbeti za vodo, če se posušé vaški vodnjaki. — III. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o Viktorja Withalma prošnji, da se izbriše služnost vknjižena na kolizeji v korist mestu; b) o zahtevi kranjske stavbinske družbe gledé odškodovanja zaradi tlaka v novi mestni vojašnici; c) o dopisu vodstva otroške bolnišnice gledé odpisa nekaterih parcel; d) o prestanku pogodbe s tovarno za plin. — IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o makadamizovanji ulic sv. Florijana; b) o deželnega odbora kranjskega dopisih zaradi gledališkega stavbišča; c) o računu za napravo pnevmatičnih aparatov. — V. Šolskega odseka poročilo o prošnji za podporo obiskovalcu tečaja o deških ročnih delih na Dunaji. — VI. Policijskega odseka poročilo a) ob odgovoru c. kr. deželne vlade zaradi ustanovitve šeste lekarne v Ljubljani; b) o računih za zdravila mestnim ubogim 1888. leta. — VII. Poročilo odseka ad hoc o premembi imen nekaterim trgov, cestam in ulicam. — VIII. Volitev odseka 5 članov za električno razsvetljava. — IX. Sprejem občanov in meščanov.

(Deželni odbor) je dovolil za obiskavanje učiteljskega tečaja za deška ročna dela na Dunaji po 50 gld. podpore gg. učiteljem, ki so: J. Hribar v Ljubljani, L. Jelenc iz Sentjurija pri Kranju, J. Adlešič iz Šmartnega pri Litiji, J. Cepuder iz Litije, J. Janovsky iz Višnje gore, J. Hiti iz Slavine in V. Ribnikar iz Logateca. Tečaj se prične dné 18. t. m.

(Petindvajsetletnico) bodo letos imeli duhovniki ljubljanske škofije, kateri so osmo šolo 1860. leta dovršili in bili večinoma 1864. leta posvečeni, dné 30. julija pri svojem součencu, čast. gospodu dr. Sterbencu, dekanu v Leskoveci.

(Iz Škofje Loke) piše se našemu listu: Pogreb č. g. župnika Blaža Sokliča bil je velikansk, lepa podoba ljubezni in spoštovanja, kakoršno si je zaslužil pokojnik s svojim neumornim delovanjem. Reči moramo, da so vsi stanovi, vsa društva mej seboj tekmovala izkazati kar najdostojnejše pokojnemu zadnje čast. Spreveda vdoležila se je najprvo šolska mladina iz nunske in mestne šole v spremstvu gg. učiteljev. Čitalnica z zastavo, požarna straža, razna obrtna društva, uradniki, meščani — vsa Loka spremila je preminulega na pokopališče starološko. Duhovnikov od blizo in daleč prišlo je nad trideset, med njimi pet sošolcev ranjcega. Slovesno črno mašo in pogrebni govor imel je č. g. dekan starološki M. Kožuh, ki je pokojniku med obilo asistenco blagoslovil tudi jamo. Peveci so pred župnim dvorcem in poleg groba zapeli žalostinko. Mnogo solz žalosti se je potočilo v znak ljubavi, kojo so imeli župljani do svojega duhovnega pastirja. Naj počiva v miru!

(Dobava sena.) Dne 22. julija 1889 dopoldne bo se vršila pri c. kr. vojaški oskrbovalnici v Ljubljani razprava o pismenih ponudbah zaradi na-

kupa 740 meterskih centov sena. Pojasnila daje tudi trgovinska in obrtniška zbornica, natančni pogoji zvedó se vsak dan pri c. kr. vojaški oskrbovalnici, na željo pa se tudi pošiljajo po pošti proti plačilu 4 kr. za tiskano pólo.

(C. kr. deželna vlada) naznanila je trgovski in obrtniški zbornici naslednje: Pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu došla je prošnja, naj bi se izdelovanje gorenjih delov čevljev uvrstilo v rokodelske obrte v zmislu določil § 1., odstavek 2, zakona od 15. marca 1883, drž. zak. št. 39. Ta prošnja utemeljuje se s tem, da se je izdelovanje gorenjih delov čevljev razvilo le iz čevljarskega obrta in da se mora tisti, ki izdeluje gorenje dele, korenito naučiti čevljarskega obrta, ako hoče v obče razumeti rečeno stroko. Iz tega vzroka ne dá se tudi tajiti, da se more izdelovanje gorenjih delov pri čevljih naučiti le vsled daljšega dela pri čevljarskem obrtu in samostalno izvrševati, zategadelj je ta obrt tudi rokodelsk obrt. Konečno se je tudi omenilo, da še to govori za tesno zvezo obeh obrtov, ker sta bila doslej povsod spojena v jedni zadrugi. Ker pa se v najnovjšem času izdelujejo gorenji deli pri čevljih popolnoma ločeno ter čevljarji čisto le pritrjujejo dolnja dele h kupljenim gorenjim delom, in se potemtakem ni moči popolnoma naučiti izdelovanje obutala v vseh delih, trpi ne samo čevljarski obrt škodo v svojem obstoju, ampak je tudi vteškočeno vzgojiti si dobrih pomočnikov. Z ozirom na to, da so ti odnošaji res taki, izjavilo se je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo v sporazumu z visokim c. kr. ministerstvom notranjih reči, da je izdelovanje gorenjih delov pri čevljih bistven del čevljarskega obrta in da so zategadelj prosilec za prvo imenovani obrt, kolikor se izvršuje rokodelski, dolžni dokazati pred nastopom obrta sposobnost ravno tako, kakor se to dokazilo zahteva za rokodelski čevljarski obrt.

(Obravnava v zagotovilo sena.) slame za steljo in postelje, drv, premoga in šote, oziroma ljubljanskega coaksa za postaji Ljubljana in Toplice vršila se bode pri c. kr. vojaški oskrbovalnici v Ljubljani dné 19. julija t. l. Pri tej obravnavi sprejemajo se le pismene ponudbe.

(Trgovski in obrtniški zbornici) je javila c. kr. deželna vlada, da je izjavilo visoko c. kr. ministerstvo notranjih stvari z razpisom od 24. aprila 1889, št. 17.821, da ni smeti iz anilina ali iz sestavine degta (katrana) izdelovanih barv uporabljati za barvanje jajec, ker je po ministerskem ukazu od 1. marca 1886, drž. zak. št. 34, prepovedano uporabljati vse barve brez izjeme, napravljene iz anilina ali pa iz sestavin degta za pripravljane vsakovrstnih užitnih stvari.

(Furor teutonicus med učiteljstvom.) „Grazer Volksblatt“ poroča: Učitelj v Slov. gradci na Štajerskem je v šoli razobesil steuske table, na katerih so bili naslikani edino le pruski vojaki, pruski pismonoše, pruski denarji itd. Gosp. učitelju bi svetovali, naj stori korak dalje: Prekorači naj prusko mejo, poišče naj si prusko službo, poučuje naj pruske otroke in hodi naj po plačo v pruske blagajnice. S tem bi bilo njemu in vsem pomagano — razven Prusom.

(Ljubljanskega mesta vodovod) naglo napreduje. Glavne cevi od studencev pri Klečah so že davno vložene po posavskem in ljubljanskem polji in zdaj silijo že proti reservoir-u vrh Podturna. Tu je živahno gibanje, velika tropa ljudi koplje, vozi in kuje; kakor mravljišče. Napravljena je že tudi dvotočna železnica s travnika ob ribniku navzgor, vlačil jo bode stroj, vozila pa bo pesek in drugo, kar bo za zidanje potrebno; tudi za vodo iz ribnika so napravljene cevi, po katerih jo bo gonil stroj navzgor za zidanje. Te priprave si ogleduje vedno veliko ljudi, ker so res zanimive in bi brez njih toliko tež kvišku spraviti ne bilo mogoče po mehki zemlji. Tu se vidi, koliko so morali trpeti pri takih stavbah in delih nekdanj ljudje in živina, ko še takih strojev in družih pripomočkov niso poznali, in kako počasno je moralo iti vse. Le še nekoliko dni, pa bo izkopan tudi jarek do vrba in položene cevi. — Po mestu so cevi ob desnem bregu Ljubljanice že skoro vse položene, zdaj se pokladajo ob levem. Najbolje je, da ob vsem nevarnem delu ni nesreč — izjemši par malenkosti, katerih so pa kopači večidel sami krivi. Tudi občevanje in promet nista posebno zadrževana, le tu in tam je treba nekoliko potrpljenja.

(Na novomeški gimnaziji) je poučevalo petnajst učnih močij. Učencev je bilo 189, in sicer 168 s Krajskega, 15 s Štajerskega, 1 iz Istre, 1 iz Pri-

morja, 1 z Moravskega, 2 Hrvata, 1 Oger; po narodnosti je bilo 175 Slovencev, 13 Nemcev, 1 Čeh. Šolnine so plačali 2655 gld., iz ustanov prejeli 2023 gld. Maturo jih je naredilo 14, med temi dva z odliko.

(Južno-štajerska hranilnica) s sedežem v Celji je dovoljena in je pričela poslovati.

(Umrlo) je v Ljubljani od 7. do 13. julija t. l. 20 oseb, in sicer 9 moškega in 11 ženskega spola; med temi v deželni bolnišnici 8, v hiralnici 1, v kaznilnici 1. — Rojenih je bilo ravno v tem času 13 otrok; med temi 9 moškega in 3 ženskega spola.

(Tatvina.) V soboto ponoči sta neznana tatova vlomila vrata v pisarno tukajšnjega gimnazijskega ravnatelja g. Šumana in ukrala 160 gld.

(Slavnostno razstavo v Vatikanu) je lansko leto papež Leon XIII. zavaroval pri tržaški splošnji zavarovalnici („Assicurazioni Generali“) za šestdeset milijonov lir. To je dokaz, kako trdna je ta zavarovalnica, gledé katere opozarjamo na današnji in-serat.

Telegrami.

Dunaj, 16. julija. „Wienerzeitung“ objavlja cesarske patente o sklicanji dalmatinskega deželnega zbora v 20. dan julija, o podelitvi tajnosvetskega dostojanstva deželnemu predsedniku koroškemu, baronu Schmidtu-Zabierowu, in deželnemu glavarju šlezijskemu, grafu Larischu-Monichu.

Gastein, 16. julija. Cesar ob polu osmi uri pri krasnem vremenu došel zdrav ter navdušeno pozdravljan od množice, ki se je zbrala na Straubingerjevem trgu.

Pariz, 16. julija. Zbornica potrdi predlogo o pomiloščenji s premembami senatovimi, potem pa se prečita dekret o zaključenji zasedanja: senat je imel izredno sejo, da dovoli kredite za mornarico. Predsednik pa se je izjavil: Ker se je v zbornici prečital dekret o zaključenji zasedanja, ne da bi se bil o tem senat obvestil, senat ne more nadaljevati posvetovanja. Ugovarjajočemu ministru notranjih zadev oporeka predsednik z besedami ustave ter mnogim govornikom zabrani besedo. Več senatorjev sicer vstraja pri tem, da se dovolijo krediti, toda predsednik ne pusti, da bi se vršila seja. Konečno prečita poljedelski minister dekret o zaključenji zasedanja in s tem preneha seja.

Brezvestno odgovornost

prevzame vsakdo, ki se vzlic notranjemu prepričanju ustavlja bodisi družbenim, bodisi političnim, verskim ali drugim napravam ter drugim brani, da bi si jih izkoristili. Najočividnejše se kaže to nasprotovanje v rabi medicine, zdravilnih načinov in lekov. Žalibog je veliko ljudi, ki zoper svoje prepričanje proglašajo za ničvredne leke, o katerih zdravilni moči se ne more dvojiti, ter s tem ovirajo bolnikom, da bi zopet pridobili zdravje. Svetujemo tedaj vsakemu bolniku, naj po lastnem prepričanju rabi ono sredstvo, katerih uspešna raba je najjasneje dokazana in s katerimi je ozdravljenje mogoče.

Z nobenim sredstvom se ne more toliko uspešnih zdravljenj izkazati, kakor z Warnerjevim Safe Cure pri boleznih ledje, jeter, želca in želodca, ter se more vsak bolnik sam prepričati o zdravilni moči tega leka, če se pismeno obrne do ene ali druge nastopnih oseb, ki so z njegovo pomočjo ozdraveli!

Nikolaj Schweiniger v Königsgradu Krosso-komitat piše: Izredni lek Warnerjev Safe Cure me je v nekaterih dneh že popolnoma ozdravil ter ga tedaj vsakemu bolniku najtopleje priporočam.

Župnik Ladislav Baross v Szegedu je Warnerjev Safe Cure z velikim uspehom rabil.

Vincenij Rotter pri c. kr. poštnem oddelku za pakete III na Dunaju poroča, da mu je to zdravilo jako hasnilo.

Napominane osebe so le posamezniki izmed tisočev, ki jih je ta lek ozdravil ter so si stavili za nalog, da ga priporočajo bolnim sobratom.

Cena steklenici 2 gld. — Dobiva se v deželni lekarni „Marija pomagaj!“ kakor tudi v vseh ostalih znanih ljubljanskih lekarnah. (1)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplotera po Celziju			
7. u. jut.	735.0	16.6	sl. svzh.	oblačno	0.00	
15. u. pop.	735.1	23.4	sl. vzh.	jasno		
9. u. zveč.	735.5	18.4	„	oblačno		

Srednja temperatura 19.5°, in 0.7° nad normalom.

*) Za včerajšnji list prepozno došlo.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

16. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84	gl.	05	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 %	84	"	80	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	75	"
Papirna renta, davka prosta	99	"	75	"
Akcije avstr.-ogerske banke	906	"	—	"
Kreditne akcije	304	"	—	"
London	119	"	15	"
Srebro	—	"	—	"
Francoški napoleond.	9	"	46	"
Cesarski cekini	5	"	64	"
Nemške marke	58	"	27 1/2	"

C. kr. priv.

splošnja zavarovalnica

v Trstu

(Assicurazioni Generali)

ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zaklad družbe	gl.	38,369.849-10
Iz za ustanovitve je plačala družba škod za	"	217,257.394-75
Zavarovalno stanje v oddelku zavarovanj življenja dne 31. dec. 1888	"	110,813.920-80
Premijski listi in premije, ki se bodo v poznejših letih pobrale v oddelku zavarovanja zoper požar	"	23,202.774-10

Družba zavaruje

1. na človeško življenje v vseh mogočih sestavah;
2. zoper požare;

Občinam, cerkvam, samostanom in pobožnim ustanovam dovoljuje družba 20% odpust od normalne premije.

3. zoper škode vsled toče;
4. zoper škode vsled prevažanja na suhem in na vodi;
5. zoper razlom zrealnih oken in zreal;
6. zoper telesne nezgode na račun prve avstrijske splošnje zavarovalne družbe zoper nezgode na Dunaji.

Zastopi zavodu na Gorenjskem in Dolenjskem so:

Glavni zastop v Ljubljani: Gradišče št. 4.
 Bled: H. L. Wencel.
 Borovnica: Franc Gregorka.
 Domžale: H. L. Wencel.
 Kamnik: Ivan Stellé in Benjamin Winkler.
 Kočevje: Franc Schescharek.
 Kranj: Franc Omersa.
 Krško: Josip Arnschegg v Vidmu.
 Novo mesto: Josip Ogrinz (le zoper točo).
 Ribnica: Anton Lapajne.
 Škofja Loka: Vincencij Jammar.
 St. Jernej: Franc Novosele.
 Velike Lašice: Blaž Hudovernik.
 Vrhnika: Josip Hammerschmiedt.

(6-1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (13)

Cenike na zahtevanje.

Diseldorfske oljnat barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).
 Filijala: Slonove ulice 10-12

priloga slikarjem, dijakom, stavbenim in pohštvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.

Oljnat barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

Razglas.

Zaradi prezidanja prostorov v mestni hiši premestiti sta se morala začasno urada mestne blagajnice in davkavije

v meščansko bolnišnico (kresijo) (3-1)

v Špitalskih ulicah II. nadstropje.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 16. julija 1889.

Zahvala

zavarovalni družbi na življenje „The Gresham“ v Londonu.

Moj stric gospod Franc Vidic se je pred tremi leti zavaroval pri zgorajšnji družbi za slučaj smrti na mojo korist. Glavni zastopnik v Ljubljani, gospod Guido Zeschko, mi je velik zavarovani znesek takoj in brez vsakega odbitka izplačal.

Za to posebno vestno postopanje izrekam njemu in družbi „The Gresham“ najtoplejšo zahvalo ter nujno ta najsolidnejši zavod priporočam vsakemu, ki hoče za vsak slučaj zavarovati prihodnost svoje družine.

V Ljubljani, dne 13. julija 1889

(1)

Anton Dečman.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

KMETOVALEC.

Ilustrovan gospodarski list s prilogo „Vrtnar“.

Uradno glasilo

c. kr. kmetijske družbe vojvodine kranjske.

Urejuje Gustav Pire, družbeni tajnik.

„Kmetovalec“ izhaja 15. in zadnji dan v mesecu ter stoji s prilogo vred 2 gld., za 6 g. učitelje in ljudske knjižnice pa le 1 gld. na leto. — Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske dobivajo list brezplačno.

Inserati (oznamila) zaračunajo se po nastopni ceni: Inzerat na celi strani 16 gld., na 1/2 strani 8 gld., na 1/4 strani 5 gld. in na 1/8 strani 3 gld. Pri večih naročilih velik rabat. Družabnikom izdatno cenaje. Vse inzerate zunan Kranjskega sprejemata le Haasenstein & Vogler na Dunaji (Wien, I., Wallfischgasse Nr. 10).

Vsa pisma, naročila in reklamacije pošiljati je c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5.

Z l. 1889 nastopi „KMETOVALEC“ VI. letnik. „KMETOVALEC“ je edini večji gospodarski list in ob enem najcenejši, zato ni čuda, ako je med najbolj razširjenimi slovenskimi listi. V l. 1888 prinesel je „KMETOVALEC“ na 212. straneh velike oblike 80 večih in 105 manjših gospodarskih in sicer poljedelskih, živinarskih, vinarskih in gozdnarskih člankov, nad 135 splošno zanimivih odgovorov na gospodarska vprašanja, katera so stavili naročniki vredništvu, blizu 175 gospodarskih novic itd. To berilo razjasnevalo je 50 podob. „VRTNAR“ je poseben vrtnarski strokovni list, kateri dobivajo naročniki „KMETOVALECU“ zastoj. „VRTNAR“ je prinesel l. 1888 na 96 straneh velike osmerke 85 večih in 78 manjših sadjarskih in vrtnarskih člankov ter blizu 70 podob.

Berilo v „KMETOVALECU“ in „VRTNARJU“ je danes za naprednega kmetovalca tako važno, da ne sme biti slovenskega gospodarja brez teh koristnih listov.

„KMETOVALEC“ s prilogo „VRTNAR“ stoji na leto 2 gld., gg. učitelji plačajo pa le polovico. Udje c. k. kmetijske družbe dobivajo „KMETOVALECU“ zastoj.

Naročila sprejema c. k. kmetijska družba v Ljubljani, v Salendrovih ulicah št. 5.

Naročniki, ki vstopijo med letom, dobijo vse iziše številke. (12-8)

Katoliška Tiskarna

v Ljubljani, Valvazorjev Trg št. 5

se priporoča preč. duhovščini, društvom, trgovcem, občinskim uradom in slav. občinstvu za vsakovrstna v tiskarsko stroko spadajoča naročila.

Vrelec „Carinthia“, alkalična kiselica,

nahajajoča se poleg gradú Hagenegg na Koroškem, odlična krepčilna pijača, katera se zlasti radi močne vsebine lithija (Lithion) priporoča kot zdravilo proti boleznim v ledjih in v mehurji, ker jih večinoma prepreči ali celó odstrani itd.

Glavna zaloga je v Železni kapli (Eisenkappel) na Koroškem, od tod se (pošta v Kapli) razpošilja ta kiselica v svet; za Kranjsko in Istro zalaga gosp. Miha Kastner v Ljubljani. (9)